

gen guten und bösen Geister, quarum 19. Partes prostant, porro: *Rechtliches Bedencken von Privat-Versammlungen der Kinder Gottes, Tubingæ, 1734. denique Dissertatio de formula Absolutionis Confitentium, Erf. 1739. eamque secuta scripta: Abhandlung von der Absolutions-Formul im Beicht-Stuhl, ibid. 1739. & Abhandlung von der Bekenntniß und Vergebung der Sünden, Jenæ, 1741. satis evincunt. Quæ in Ephemeridibus notaverint Theologi Saxoniae, docet recensio eorum in Nov. Antiqu. Theol. de An. 1734. p. 500. & 1130. seqq. nec iterum Exc. Autori exprobrabo. Illud vero plane dissimulare non possum, quod, dum in Consilio Iuridico Conventicula privata, quæ tot turbas in Rep. concitant & tot Legibus interdicta sunt, non solum omni studio defendit, ibique Laicos rudes & invocatos ad Ministerium Verbi divini, illud prædicare ac interpretari patitur, p. 71. - 73. quin p. 29. Anti-Christianam mentem iis tribuit, qui Parochianos suæ Paræciæ adherere iubent; sed etiam, quod ex vitæ eius narratione apud RATHLEF in Geschichten jeztlebender Gelehrten, P. 3. p. 183. constat, ipse Hæteria ejusmodi Tubingæ & Francofurti domo sua aluit, limites officii Icti & Civis excessisse videatur. Magis vero evagatus est in scriptis de Confessione privata & Absolutione, ubi contra manifestum essatum Christi Io. XX, 23. Quorum REMISERITIS peccata, REMITTUNTUR eis &c. absolutionem Ministri Ecclesiæ mere declarativam,*